

Bernhard Baunsgaard (RV):

Med hensyn til justitsministerens sidste bemærkning om, at det har været længere med behandling af de to lovforslag i folketinget, kan jeg kun sige, at jeg deler fuldt ud justitsministerens bekymring. Jeg tror, jeg i en udtalelse til pressen kom til at bruge udtrykket »skandale«, fordi det varer så længe.

Måtte jeg med hensyn til vejledningen sige, at den i mere end trekvart år har været ønsket. Jeg er bekymret over, at det i slutningen af 1984, hvor vi havde brug for denne vejledning, ikke var lykkedes for ministeren at blive færdig med den, men jeg kan forstå, og hvis det ikke er rigtigt, vil jeg gerne spørge om det, at ministeren ikke mener, at det er muligt at udarbejde en vejledning, før folketinget er færdig, men kan jeg også forstå svaret på den måde, at så snart folketinget er færdig, ligger det parat? For den ændring, der formentlig bliver vedtaget af folketinget, er jo kun en understregning af gældende lov.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg kan sige ja til begge spørgsmål. Jeg mener, det vil være forkert at sende vejledningen ud nu. Et af forslagene går jo f.eks. ud på, at flygningenævnets afgørelse ikke skal være det sidste ord i sagen, men at der kan være tale om i særlige tilfælde at give opholdstilladelse. Hvis noget sådant vedtages i folketinget, tror jeg jeg tidligere har opfattet hr. Bernhard Baunsgaard rigtigt, bør man gøre flygtningene eller asylansøgerne opmærksom på en sådan bestemmelse. Det er bl.a. den, vi venter på.

Så snart folketinget har gjort behandlingen færdig af de to lovforslag og vi får indføjet eventuelle ændringer i vejledningen, kan den sendes ud, og det vil ske meget hurtigt.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg må bemærke, at jeg kender intet forslag, hvorefter flygtningenævnets afgørelse om, hvorvidt man kan godkendes som flygtning eller ej, ændres. Flygtningenævnets afgørelse er endelig efter alle forslag, der ligger i folketinget. Med hensyn til at gøre opmærksom på, at man, hvis man ikke er flygtning, måske godt kan få opholdstilladelse i særlige situationer, bliver jeg nødt til at understrege, at det efter min opfattelse og efter folketingsflertallets opfattelse ligger i lovfor-

slaget. Tilbage bliver, at jeg synes, det har været utroligt længe, specielt når Danmark har været i en klem situation, før vi har kunnet få den vejledning ud.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Nu skal vi jo ikke tage en diskussion om, hvorvidt der tidligere har været en adgang til at give opholdstilladelse i sådanne særlige tilfælde, som der nu er tale om i lovforslaget. Det, jeg må hæfte mig ved, er, at der er fremsat et lovforslag, der vil indføre en ny formulering af loven. Det var vel næppe blevet fremsat, hvis ikke man ønskede, at der skulle komme en ændring af den nuværende lov. Og den mener jeg man skal gøre opmærksom på så præcist som muligt, hvis den bliver vedtaget. Med hensyn til behandlingen af lovforslagene mener jeg, at i det omfang justitsministeriet er blevet spurgt i forbindelse med de to lovforslag, er vort svar kommet meget hurtigt, så det må vel være forhandlingssituationen mellem partierne, der har bevirket, at der ikke er sket nogen færdiggørelse.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal ikke gentage, at justitsministeren og folketingets flertal øjensynligt har forskellig opfattelse af, hvad der sker, og af, hvad der står i lovforslaget, men vi lever da heldigvis i et parlamentarisk system. Der er én ting, jeg gerne vil have at ministeren vil bekræfte eller afkræfte: uanset hvilke af de to lovforslag der bliver vedtaget, vil flygtningenævnet være den endelige afgørende instans for, om man kan godkendes som flygtning i Danmark. Er dette ikke korrekt?

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jo, det er da korrekt, at et spørgsmål om asyl skal behandles af direktoratet, og så træffer flygtningenævnet afgørelsen. Men der er tale om, at i tilfælde, hvor der er truffet en negativ afgørelse af flygtningenævnet, skulle der ifølge de fremsatte forslag blive mulighed for at give opholdstilladelse til de pågældende. Og jeg går da ud fra, at det så er meningen, at asylansøgere på et tidligt tidspunkt skal gøres bekendt med den rettilighed, de vil kunne få til at ansøge om noget sådant. Hvis man anser det for ligegyldigt, om de bliver bekendt med den, kan man godt udsende